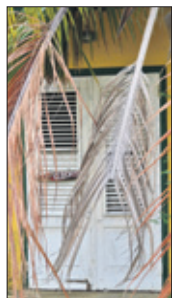

Een ritje Bándabou

De entree van de voormalige druivenwijnplantage.

Gebouwen rotten weg.

Het landhuis waar Curaçao Winery in gevestigd was.

Landhuis Hermanus, langs de weg van Willibrordus.

Lokkertje langs de weg.

Een ritje Bándabou op de zondagochtend is een van m'n favoriete routes, dat altijd weer verrassend uitpakt. Samen met een vriendin, die dezelfde hobby als ik, fotografie, heeft ga ik op pad. We beginnen gewoon ergens en komen er al rijdend achter waar onze belangstelling op dat moment naar uit gaat. Het verkeer is op de zondagmorgen minder druk en hoe verder je komt, hoe stiller de weg wordt. We beginnen in de buurt van vliegveld Hato.

TEKST EN FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE

De afslag naar de voormalige druivenwijnplantage leidt onder andere naar de vliegclub. Verschillende gebouwen staan er weg te rotten, op een ervan is nog duidelijk de naam ALM te zien, ooit onze trotse lokale vliegmaatschappij. Verderop in een hoekje op het vliegveld, achter de omrastering staan de restanten van Insel Air's vloot, die glorieuze tijden heeft meegemaakt en het nu met minder vliegtuigen moet doen.

De voormalige wijnplantage op het landgoed Hato, waar ooit zulke prachtige bloeiende velden met druivenranken stonden, is nu helemaal overwo-

kerd door onkruid. Plantage Hato is tot 1792 in bezit geweest van de West-Indische Compagnie. In de 18e eeuw is het landhuis gebruikt als buitenverblijf van de directeur van de Compagnie.

Met zijn 1,400 hectare was de plantage een van de grootste van het eiland. Het landhuis en voorheen bed and breakfast staat er verlaten en triest bij. Het zwembad in de tuin, waar omheen ooit de wijn geserveerd werd en waar een gezellige drukte heerste, is leeg en dorre blaadjes van de omringende bomen rotten er weg op de bodem. Kleine kikkertjes hebben zich er een woonplek in toegestaan.

We nemen de afslag naar Willibrordus en stoppen bij Landhuis Hermanus, dat langs de weg ligt. De plantage Hermanus, alias Oud Sint Marie, was 250 hectare groot en besloeg een aantal zoutpannen in de salina. Volgens de overlevering brandde de plantagewoning op Hermanus tijdens de slavenopstand in 1795 af. Het huidige landhuis is dan ook zeer waarschijnlijk (grotendeels) in de 19e eeuw tot stand gekomen.

Vervolgens slaan we vóór de toko van Willwood rechtsaf. In het dorre en bruine langs die route springt in de verte ineens heel veel kleur in het oog. De entree van een reeds bestaande logeergelegenheid wordt ver-

fraaid, om het de gasten gemakkelijker te maken en die zonder zoeken meteen te kunnen vinden. Kleurige slippers zijn er heel groot bevestigd aan het tuinhok. Iets verderop wordt op een aparte manier de aandacht gevraagd voor een restaurant. Denk je in de verte iemand langs de weg te zien staan, is het een aangeklede etalagepop die aangeeft dat er ter plekke gegeten kan worden.

Halverwege de weg naar Santa Cruz toch maar even stoppen, want bij het zien van Bistro e Lanternu komt hun overheerlijke appeltaart dwingend in mijn gedachten. Een flinke punt met slagroom en een kopje cappuccino verder, vervolgen

we onze weg naar Landhuis San Juan. We waren er natuurlijk al eerder geweest, zoals ook de andere plekken, maar bij het maken van foto's maakt dat niet uit. Elke keer ontdek je weer iets nieuws, een nieuw detail, of het licht valt anders, wat toch weer een apart plaatje geeft, of je ziet het ineens van de andere kant of met andere ogen. Het is altijd interessant en blijft boeien.

Plantage San Juan, ook wel genoemd Sint Jan, waar veel aan veeteelt werd gedaan en waar maïs, suikerriet, katoen en indigo werden verbouwd, werd reeds vóór 1662 gesticht en behoorde toe aan de weduwe M. Schotborgh. De plantage bevindt zich tussen de plantages

Cas Abou en Santa Martha en wordt door de nazaten in stand gehouden. Haar geschiedenis is uniek en goed gedocumenteerd.

In een slavenboek staan enige huismiddelen genoteerd voor de genezing van veeziekten en ook staan de namen erin van de zwangere slaven en hun baby's, die in de kleine kamer in de westvleugel van het gebouw ter wereld werden gebracht.

Als afsluiting van ons gezellige ritje, lunch bij Sol Food op Westpunt. De lieflijke eigenaresse, Sunshine, staat bekend om haar homemade pizza's. Niets is daarover te veel gezegd en voldaan vangen we de terugweg aan.

Landhuis San Juan met details van de zijkant van het huis, de voorkant en de statige entree.

Grote slippers in felle kleuren trekken de aandacht.

De naam ALM staat nog op het gebouw.

Een deel van Insel Air's vloot.

Bistro e Lanternu, schuin tegenover de afslag naar Cas Abou.

Appeltaart met slagroom.